

Τὰ Θηρία τῆς Ἡδονῆς καὶ τῆς Ὀδύνης (Βλάχος Ἱερόθεος Μητροπολίτης Ναυπάκτου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Προσκλήθηκα ἀπὸ τὸν “Σύνδεσμο Κρητῶν Θεολόγων” νὰ εἰσηγηθῶ σὲ Συνέδριό του τὸ θέμα “ἡ εἰκόνα τοῦ σύγχρονου κόσμου”. Προσπαθώντας νὰ δῶ ποιά εἶναι ἡ κατάσταση τοῦ σύγχρονου κόσμου, τὴν ἐντόπισα κυρίως στὴν δυαδικὴ σχέση μεταξὴ ἡδονῆς καὶ ὀδύνης, ἀφοῦ σήμερα ἐπιδιώκεται ἡ ἀπόλαυση τῆς ἡδονῆς μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο εἶναι δυνατόν, καὶ βέβαια, συνέπεια αὐτῆς τῆς ἡδονῆς εἶναι ἡ ὀδύνη, ὁ πόνος, «ἡ βίωση τῆς τραγικότητος τοῦ θανάτου. Ἔτσι, λοιπὸν, ἀπὸ τὴν παρὰ-φύσει ἡδονὴ προέρχεται ἡ ὀδύνη, καὶ στὴν προσπάθεια νὰ ἀποφύγη ὁ ἄνθρωπος τὴν ὀδύνη, καταλήγει στὴν ἡδονή, συνέπεια τῆς ὁποίας εἶναι πάλι ἡ ὀδύνη. Πρόκειται γιὰ ἕναν φαῦλο κύκλο.

Μόλις επέστρεψα ἀπὸ τὸ Συνέδριο, μοῦ τηλεφώνησε μιὰ Ἀμερικανίδα, ἡ ὁποία πρόσφατα ἦλθε στὴν Ἑλλάδα καὶ βαπτίσθηκε καὶ τώρα εἶναι μέλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες στὴν ζωὴ της. Νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἦταν ἀθλήτρια καὶ μέλος τῆς Ὀλυμπιακῆς Ὁμάδος τῶν Η.Π.Α. στὴν κωπηλασία. Τῆς ἀνέφερα τὸ κεντρικὸ σημεῖο τῆς εἰσηγήσεώς μου, πὺ ἦταν ἡ σχέση μεταξὺ ἡδονῆς καὶ ὀδύνης καὶ ἐντυπωσιάσθηκε.

Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες μοῦ ἔστειλε ἓνα γράμμα, στὸ ὁποῖο μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφερόταν καὶ στὸ σοβαρὸ αὐτὸ ζήτημα. Θὰ ἤθελα νὰ παραθέσω στὴν συνέχεια τὶς σκέψεις της: “Μὲ ἐνδιαφέρει πολὺ ἡ διάλεξη μὲ θέμα τὸν κύκλο θανάσιμης ἡδονῆς - ὀδύνης. Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ θηρία (τέρατα) πὺ κρατοῦν τὴν Ἀμερικὴ στὰ ματωμένα τους δόντια. Κάθε κύκλος τῆς δίνης πὺ ὀδηγεῖ στὴν ἄβυσσο εἶναι ὄλο καὶ περισσότερο ὀδυνηρός, ἀλλὰ τὸ μόνο πὺ διδάσκουν στὴν Ἀμερικὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἡδονῆς. Ἔτσι, οἱ ἄνθρωποι ἔχουν «ρυθμισθεῖ» νὰ ἀρπάζουν ὄλο καὶ περισσότερα, νὰ ἀμβλύνουν, ὅπως εἶπατε καὶ ἐσεῖς, τὸν πόνο. Καὶ τὰ δύο, καὶ ὁ πόνος καὶ ἡ ἡδονή, τρέφονται τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο καί, καθὼς μεγαλώνει ὁ πόνος, περισσότερη ἡδονὴ χρειάζεται γιὰ νὰ τὸν ἀναισθητοποιήσει. Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ σπάση

κανείς αὐτὸν τὸν φαῦλο κύκλο ἀρνούμενος νὰ θρέψη τὴν πείνα τῶν αἰσθήσεων μὲ νηστεία καὶ προσευχή, μετάνοια καὶ ἡσυχία, ἀκούγεται καθαρὴ τρέλλα γιὰ ἕναν Ἀμερικανό. Μόνον αὐτοὶ ποὺ ἔχουν πέσει πολὺ χαμηλὰ, (ἔχουν πιάσει πάτο) θὰ εἶναι ἀνοιχτοὶ νὰ ἀκούσουν κάτι τέτοιο. Ἡ ἡδονὴ εἶναι τὸ οἰκονομικὸ κέντρο τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ «φυσιολογικὴ» τάση, καὶ ὄντως αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ θέμα πολλῶν διαφημίσεων, εἶναι: «Το ἀξίζεις! Πάρε αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ θέλεις! Ἀπόλαυσέ το! Θὰ αἰσθανθεῖς ὡραῖα!». Ἡ δυτικὴ κουλτούρα βρίσκεται σὲ ἕναν ἀγώνα δρόμου προσπαθώντας νὰ κάνει τὰ πάντα γιὰ νὰ ἀποφύγη τὴν ἀπελπισία, καὶ ἡ εἴρωνεία εἶναι ὅτι ὅσο περισσότερο πασχίζει, τόσο περισσότερο ἀπελπισμένη γίνεται, ἀπρόθυμη νὰ παραδεχθῆ ὅτι εἶναι ἀδύνατο νὰ γεμίση αὐτὸ τὸ κενό».

Τὸ κείμενο αὐτό, ποὺ εἶναι γραμμένο μὲ πολὺ ὡραῖο τρόπο, ἀπὸ μιὰ γυναῖκα ποὺ τώρα τελευταῖα προσῆλθε στὴν Ὁρθοδοξία καὶ διαβάζει φιλοκαλικά κείμενα, δείχνει δὲ τὴν διαφορὰ μεταξὺ τῆς λεγόμενης δυτικῆς καὶ Ρωμαίικης παράδοσης. Πολλοὶ ὁμιλοῦν γιὰ τὸ δυτικὸ πνεῦμα, ἀλλὰ ἴσως δὲν μποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ δυτικοῦ πνεύματος εἶναι ὁ ἡδονισμὸς καὶ ἡ αἰσθησιοκρατία. Καθὼς ἐπίσης, πολλοὶ ὁμιλοῦν γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία, τὴν Ρωμαίικη παράδοση, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν ὅτι τὸ ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ ἦθος φαίνεται στὸν τρόπο ὑπέρβασης τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ὀδύνης. Πράγματι, ὅπως πολὺ ὡραῖα σημειώνεται στὸ γράμμα ποὺ ἀναγράψαμε: «ἡ θανάσιμη ἡδονὴ - ὀδύνη, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ θανάσιμα θηρία ποὺ κρατοῦν τὴν Ἀμερικὴ στὰ ματωμένα τους δόντια», καθὼς ἐπίσης «ἡ ἡδονὴ εἶναι τὸ οἰκονομικὸ κέντρο τῆς Ἀμερικῆς».

Φυσικά, ὅταν κάνουμε λόγο γιὰ τὴν Ἀμερικὴ ἐννοοῦμε τὸν δυτικὸ πολιτισμὸ καὶ τὴν δυτικὴ κουλτούρα, ποὺ βιώνεται σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, ἀκόμη καὶ στὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ ὁποία, δυτικὴ κουλτούρα γεμίζει τὸν ἄνθρωπο μὲ ἀπελπισία καὶ κενό. Ἀπλῶς στὴν Ἀμερικὴ, λόγω τῆς οἰκονομικῆς ἀνεσης καὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ λόγω τῆς κυριαρχίας της στὸν παγκόσμιο χῶρο, φαίνεται αὐτὸ εκφραστικὰ. Τὰ ὅσα ἀνέφερα προηγουμένως δείχνουν καὶ τὴν οὐσιαστικὴ προσφορὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σήμερα. Πρέπει νὰ βοηθᾶ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο νὰ ὑπερβαίνη τὰ αἵμοβόρα θηρία τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ὀδύνης, καὶ νὰ προσφέρῃ τὸν ὀρθόδοξο ἡσυχασμὸ στὸν λαό, μὲ διακριτικότητα, νηφαλιότητα, καὶ προπαντὸς μὲ καθαρότητα, δηλαδὴ ἀπηλλαγμένα ἀπὸ ξένες ἐπιρροὲς καὶ προσμίξεις. Μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν προοπτικὴ πρέπει νὰ δοῦμε τὸ μέλλον τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεως.

Πηγή: agiazoni.gr